

Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Berg): Der er den samme Overensstemmelse mellem Udvalget og den højtærede Minister med Hensyn til dette Lovforslag og de Bemærkninger, Udvalget har fremsat, som ved det foregaaende. Det vil ses, at, naar Lovforslaget omtaler Maskinister af 2den Klasse og Maskinister af 1ste Klasse, da er det et Udtryk, der i det praktiske Liv let kan føre til den Tro, at der efter Loven vil blive to forskellige Klasser af Maskinister. Da dette ikke er Lovforslagets Hensigt, men, som sagt, kan foranledige denne Sprogbrug, har Udvalget fundet det rigtigt at gaa bort fra denne Betegnelse, og har derfor her ligesom ved Styrmandsexamens nautiske Afdeling, der er inddelt i første Afdeling eller den almindelige Styrmandsexamen og 2den Afdeling, den udvidede Navigationsexamen, foreslaaet, at den Examen, som her indføres for Maskinister, inddeles i Maskinistexamens 1ste Afdeling eller den almindelige Maskinistexamen og Maskinistexamens 2den Afdeling, og at disse Afdelinger stilles i samme Forhold til hinanden som Styrmandsexamens tvende Afdelinger, saaledes at den første almindelige Maskinistexamen bliver den egentlige loubefalede Examen, som efter Sølovenes nærmere Bestemmelse vil blive krævet af Enhver, der kommer til at gjøre Tjeneste som Maskinmester paa Dampskibe af en vis Størrelse. Det er noget ganske Nytt, der indføres her, men som udvilket i Betænkningen, er det nødvendigt, med den fornødne Forsigtighed og Sagttagelse af de tilstedeværende Forhold at søge at forvise sig om, at de vedkommende Maskinister ikke blot have den fornødne praktiske Vælse i at udføre deres Gjerning, men ogsaa den fornødne theoretiske Indsigt i det meget vigtige Hverv, der betros dem. Det er imidlertid ved Indførelsen af en Examen paa et Gebet, hvor ingen saadan Prøve har været før, som jeg antydede, nødvendigt at gaa frem med en vis Forsigtighed, og det er en Selvsjæle, at det gjælder for Maskinister og søfarende Maskinmestere, som det gjælder for Sømand, at der hører ganske andre og vigtige Gegenstænder til for at kunne udføre et saadant Hverv end ved at bestaa en Examen paa Land og ved Examensbordet, og at man maa anlægge sine Fordringer til den theoretiske Prøve saaledes, at man ikke skyder Mænd til Side, som ellers ere særdeles vel skikkede til at udføre et saadant Hverv. Det er naturligt, at denne Lovs Fremkomst har vaakt nogen Opmærksomhed og maasse nogen Betænkelse i den Kreds, hvorfra Maskinister hidtil ere blevne rekruterede, idet Vedkommende have næret Frygt for, at man vilde kræve Andet og Mere af dem, end det var muligt for dem at udføre, og saaledes lægge dem Hindringer i Veien for at drive den Næring, hvortil de havde tænkt paa at ud-

danne sig. Saadanne Betænkninger have ogsaa faaet Udtryk i et Andragende, som er kommet til Folkethingets Udvalg fra nogle Maskinarbejdere. Jeg tror at turde sige paa Udvalgets Vegne, der har staaet dette Andragende sin Opmærksomhed, at man ikke tror, at Noget behøver at være Bekymring i den Retning, som er fremsat i Andragendet. Udvalget mener, at den nu loubefalede Examen, der skal indføres, er, som den udtrykkes i selve Loven, af den Begrændsning, at Maskinarbejdere og Lærlinge, naar de have den fornødne Opmærksomhed for deres Arbejde og desuden ville benytte en Del af den Fritid, som de dog maa have, til at søge ved Siden af deres praktiske Uddannelse som Maskinarbejdere tillige nogen theoretisk Uddannelse enten i Aften- eller Søndags-Skoler, kunne i den for dem almindelige Læretid ogsaa erhverve de Kundskaber og Færdigheder, som forlanges af dem ved denne nye Prøve. Og for saa vidt dette forholder sig rigtigt — det er naturligvis ikke let at sige, at det forholder sig rigtigt for hvert enkelt Individts Vedkommende, men for saa vidt det forholder sig saaledes i Almindelighed — vil jeg sige, at man nærmest kunde antage, at man ligesom vandt to Opgaver paa een Gang. Man vinder ved Examens Indførelse en Betyngelse for, at der kommer en theoretisk Indsigt til Stede hos de Vedkommende, og, idet Staten fordrer denne Sikkerhed, giver man ogsaa den unge Mand, der vil uddanne sig til dette Hverv, en Opmuntring til at benytte sin Ungdomstid i den Retning, hvori han siden vil gaa, til at dygtiggøres saa meget som muligt. Det er paa lignende Maade, at unge Sømand, idet de blive nødt til ikke blot for at udføre deres Hverv, men fordi Staten fordrer en Prøve af dem paa, at de have nødvendige Kundskaber, ofte faaer en Opmuntring til haade ombord og paa anden Maade, hvor de træffe Folk, der ville hjælpe dem, at søge at forberede sig til denne Prøve og derved komme til at anvende megen Tid paa en nyttig Maade, som de ellers i alt Fald ikke vilde have saa stærk en Opfordring til. Dette mener Udvalget væsentlig vil blive Følgen af dette Lovforslag. Det er muligt, at det ikke vil ske for Alle og Enhver, idet der er Mænd, der ere naaede ud over den Alder, hvor de med Lethed kunne forberede sig til denne Examen, og for dem kan det jo være, at Loven kan blive noget generende; men man haaber imidlertid, at det Nye ikke skal blive dem uoverkommeligt. Hvad den anden Afdeling af Examen angaar, er det, som af mig nævnt, stillet som en aldeles frivillig Prøve. Det er ikke Lovens Hensigt at sætte ligesom et finere Mærke paa dem, der bestaa denne Afdeling, end paa dem, der kun have den første Afdeling; thi det er ganske vist, at der ved Siden af den Theoretiske hører Noget — det kan man efter de hidtil stedfindende Forhold med Bestemthed sige — som er endnu mere uundværligt, og der er